

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Sp. zn. soudního exekutora: [spisová značka]

USNESENÍ

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní [tituly před jménem] [jméno FO] v exekuční věci oprávněného: [jméno oprávněné], narozený [Datum narození oprávněné]

bytem [Adresa oprávněné]

zastoupený advokátem [jméno advokáta A]

sídlem [Adresa advokáta A]

proti

povinným: 1/ [jméno povinného A], narozený [Datum narození povinného A]

bytem [Adresa povinného A]

2/ [jméno povinného B], narozená [Datum narození povinného B]

bytem [Adresa povinného B]

oba shodně zastoupeni advokátem [jméno advokáta B]

sídlem [Adresa advokáta B]

pro [částka] s příslušenstvím, o návrzích povinných na zastavení exekuce

takto:

Návrhy 1/ povinného ze dne [datum] a 2/ povinné ze dne [datum] na zastavení exekuce vedené soudním exekutorem [tituly před jménem] [jméno FO], Exekutorský úřad [adresa], na základě pověření Okresního soudu v Berouně ze dne [datum] č.j. [spisová značka] se zamítají.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Berouně pověřil svým opatřením ze dne [datum] pod č.j. [spisová značka] soudního exekutora [tituly před jménem] [jméno FO], Exekutorský úřad [adresa], vedením exekuce pro vymožení pohledávky [jméno FO], narozeného [datum], bytem [adresa], jakožto právního předchůdce nynějšího oprávněného podle vykonatelného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne [datum] č.j. [spisová značka] ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne [datum] č.j. [spisová značka]. Exekuční řízení v této věci pak bylo zahájeno dne [datum].

2. Podáním ze dne [datum], došlým soudnímu exekutorovi téhož dne, navrhla 2/ povinná odklad exekuce a současně i její zastavení s odůvodněním, že v předmětné věci se jedná o vymožení směnečné pohledávky ve výši [částka] s postižními právy ze směnky vystavené na řad oprávněného dne [datum] 1/ povinným na uvedenou směnečnou sumu [částka], splatnou dne [datum]; 2/ povinná se za zaplacení této částky zaručila svým rukojemským prohlášením. Dále poukázala na to, že dne [datum] podala proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne [datum] č.j. [spisová značka] (exekuční titul) dovolání, přičemž namítala částečné zaplacení směnky povinnými co do částky [částka] platbami 1/ povinného ze dne [datum] až [datum] v celkové výši [částka] a platbou vlastní ze dne [datum] ve výši [částka]. Pohledávka ze směnky, jež je nyní exekučně vymáhána proto nadále činí pouze [částka], když zanikla zaplacením co do částky 1,058.400,- Kč ještě před zahájením tohoto řízení. Vedle toho pak 2/ povinná namítala též zánik směnečné pohledávky započtením, a to zcela, oproti své pohledávce za oprávněným, jemuž dne [datum] poskytla peněžitý obnos [částka] za účelem financování úplaty za postoupení pohledávky [právní osoba], za 1/ povinným ze smlouvy o úvěru ze dne [datum] (č.

[hodnota]). Oprávněný však uvedenou pohledávku po jejím nabytí za úplatu postoupil třetímu subjektu a poskytnuté prostředky 2/ povinné ani přes zaslanou výzvu nevrátil. Ta pak – pro případ, že by nebyla její námitka částečného zaplacení směnky shledána důvodnou – připsím svého zástupce ze dne [datum] započítla část své pohledávky ve výši [částka] oproti nyní exekučně vymáhané směnečné pohledávce včetně postižných práv. Nárok na zaplacení zbývající části své pohledávky ve výši [částka] pak uplatnila vůči oprávněnému žalobou podanou u Okresního soudu [adresa]-západ pod sp. zn. [spisová značka]; vyhověním této žalobě pak bude osvědčena pravost a výše pohledávky 2/ povinné. Vzhledem k popsáným skutečnostem tedy 2/ povinná navrhovala exekuci zastavit podle ustanovení § 55 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve spojení s ustanovením § 268 odst. 1 písm. g) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“). Současně s tím pak navrhla též odklad provedení exekuce vedené v této věci, neboť měla za to, že vzhledem k tvrzeným skutečnostem lze očekávat zastavení exekuce.

3. Dne [datum] pak soudní exekutor obdržel podání 1/ povinného z téhož dne, v němž se uvedený účastník rovněž domáhal odkladu a zastavení exekuce. V němž pak jako důvod zastavení exekuce uplatnil zcela shodně jako 2/ povinná (tedy s uvedením týchž skutkových tvrzení) námitku započtení pohledávky ze směnky oproti pohledávce 2/ povinné za oprávněným. Navrhoval tedy exekuci zastavit a současně vzhledem k předpokladu tohoto zastavení její provedení odložit.

4. Právní předchůdce oprávněného s návrhy povinných na zastavení a odklad exekuce nesouhlasil. Jímí namítané částečné zaplacení vymáhané pohledávky odmítl jako neopodstatněné s tím, že se jím zabýval již odvolací soud v rámci nalézacího řízení s tím závěrem, že se nepodařilo prokázat, že by 2/ povinnou tvrzené platby byly určeny na předmětnou směnku. Tato námitka již byla pravomocně vyřešena v nalézacím řízení a exekuční soud již není povolán se jí znovu zabývat. Současně pak byl přesvědčen též o nepřipustnosti dovolání podaného 2/ povinnou proti rozhodnutí, jež je podkladem pro vedení exekuce v této věci. Dále pak k námitce započtení původní oprávněný uvedl, že toto nikdy neuznal, neboť nikdy neměl žádnou pohledávku vůči 2/ povinné. Dodal, že žalobu proti němu podanou o zaplacení částky [částka] Okresní soud [adresa]-západ zamítl svým rozsudkem ze dne [datum] č.j. [spisová značka] a odvolací řízení bylo následně zastaveno usnesením Krajského soudu v Praze ze dne [datum] č.j. [spisová značka]. Z těchto rozhodnutí pak plyne, že 2/ povinná nikdy neměla vůči původnímu oprávněnému pohledávku ve výši 5,395.691,21 vzhledem k tomu, že nalézací soud prvního stupně žalobu zamítl „z důvodu pasivní věcné legitimace“. Vzhledem k těmto skutečnostem tedy původní oprávněný uzavřel, že zde není žádný důvod pro zastavení exekuce, když navíc jeho pohledávka vůči povinným přesahuje tvrzené započtení ve výši [částka] (s poukazem na přiznanou náhradu nákladů řízení v částce [částka]). Oba tvrzené důvody pro zastavení exekuce pak vedle sebe nemohou obstát, neboť pokud by skutečně mělo dojít k částečnému zaplacení směnečného peníze, nebyl zde důvod pro následné započtení pohledávky 2/ povinné ve výši [částka], neboť pohledávka ze směnky takové výše nedosahovala. Současně s tím původní oprávněný navrhl zamítnout též návrh 2/ povinné na odklad exekuce, již nelze provést do doby nabytí právní moci rozhodnutí o návrhu na její zastavení, neboť 2/ povinná podala tento návrh ve lhůtě podle ustanovení § 46 odst. 6 exekučního řádu.

5. Povinní pak reagovali na vyjádření oprávněného replikou, v níž nerozporovali, že námitka částečného zaplacení směnky byla uplatněna v námitkovém řízení proti směnečnému platebnímu rozkazu a že jí Městský soud v Praze vyhověl rozsudkem ze dne [datum] č.j. [spisová značka], jímž směnečný platební rozkaz částečně zrušil, avšak Vrchní soud v Praze (svým rozsudkem ze dne [datum] č.j. [spisová značka]) naproti tomu shledal uvedenou námitku nedůvodnou a směnečný platební rozkaz ponechal v platnosti. Toto rozhodnutí odvolacího soudu však povinní považují za nesprávné, a 2/ povinná je proto napadla dovoláním. Dále povinní nečinili sporným ani zamítnutí žaloby 2/ povinné na zaplacení částky [částka], nicméně poukazovali na to, že Okresní soud [adresa]-západ opřel své rozhodnutí o nedostatku aktivní legitimace na straně 2/

povinné o závěr, že prostředky na bankovním účtu, z něhož 2/ povinná poukázala platbu částky [částka] ve prospěch původního oprávněného, pocházely z prodeje nemovitých věcí 1/ povinného a nebyly vlastnictvím 2/ povinné. Tento závěr však povinní považují za nesprávný, a uvedený rozsudek proto napadli odvoláním s tím, že prostředky na účtu 2/ povinné představují její pohledávku vůči bance a že 2/ povinná tyto prostředky poukázala ve prospěch původního oprávněného bez právního důvodu, z čehož plyne její aktivní věcná legitimace k podání žaloby v uvedené věci. Odvolací řízení však bylo následně zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku (kteréžto rozhodnutí 2/ povinná napadla ústavní stížností), a napadený zamítavý rozsudek Okresního soudu [adresa]-západ tudíž nebyl věcně přezkoumán, Protože byla předmětem žaloby podané u tohoto soudu pouze část pohledávky 2/ povinné, jež nebyla započtena (oproti pohledávce ze směnky), nebyla ohledně její započtené části založena překážka věci rozsouzené, a exekuční soud je proto oprávněn si tyto otázky posoudit sám. Závěrem pak 1/ povinný z opatrnosti vznesl kompenzační námitku, v rámci níž započtl pohledávku ve výši [částka] oproti pohledávkám vymáhaným v předmětné exekuční věci, a to s odůvodněním, že pokud by soud v tomto řízení opět dospěl k závěru, že 2/ povinná není věřitelem z takto započítávané pohledávky, pak by platilo, že tato pohledávka náleží 1/ povinnému. Jejím započtením oproti pohledávce ze směnky včetně postižných práv a náhrad nákladů řízení tak veškeré exekučně vymáhané pohledávky zanikají, a proto by mělo být návrhům povinných na zastavení exekuce vyhověno.

6. Při jednání před soudem pak povinní upřesnili, že svou kompenzační námitku 1/ povinný uplatňuje z titulu bezdůvodného obohacení. Tento tvrzený nárok nežaloval v občanskoprávním řízení sporném z ohledem na možnou námitku promlčení, nicméně byl přesvědčen, že z dokazování vedeného v řízení před Okresním soudem [adresa]-západ jednoznačně vyplynulo, na které konkrétní závazky ve prospěch původního oprávněného plnil. Konkrétní skutkové okolnosti včetně důvodu vzniku nároku 1/ povinného na vrácení požadované částky [částka] s příslušenstvím však povinní neupřesnili a neoznačili ani nenavrhlí k nim žádné důkazy.

7. V reakci na povinnými uplatněné kompenzační námitky pak nynější oprávněný uvedl, že se nejedná o námitky způsobilé pro zastavení exekuce. Shrnul, že tvrzení povinných zániku vymáhané pohledávky jejím (částečným) splněním je nepravdivé, neboť žádné úhrady na ni provedeny nebyly, přičemž uvedená skutečnost již byla postavena najisto v pravomocných a vykonatelných soudních rozhodnutích, jež jsou podkladem pro vedení exekuce v této věci, a jsou tudíž závazné pro účastníky řízení i pro exekuční soud a ani podání dovolání na tomto skutkovém závěru nemůže nic změnit. Stejně tak je závazným i zamítavý výrok rozsudku ve věci započitatelné (resp. započítávané) pohledávky povinné, jejíž ústavní stížnost byla usnesením Ústavního soudu ze dne [datum] pod sp. zn. I. ÚS 1717/22 odmítnuta jako zjevně neopodstatněná. K započtení uplatňovanému nyní 1/ povinným pak oprávněný uvedl, že z rozsudku Okresního soudu [adresa]-západ nevyplývá žádný důkaz opaku, tedy že by pohledávka měla svědčit 1/ povinnému; její (ne)existenci se soud nezabýval, neboť tato otázka nebyla pro posouzení věci rozhodná, a jasně ji popíral i původní oprávněný. Jedná se tak o pohledávku, jež není způsobilá k započtení (natož pak – s poukazem na judikaturu – ve fázi exekučního řízení), neboť je zcela nejistá – vzhledem k výsledku řízení před Okresním soudem [adresa]-západ, promlčená a rovněž tak i nesplatná, neboť takto započítávané pohledávky se „nesetkaly“, když podání zástupce povinných s touto kompenzační námitkou bylo doručeno až zástupci současného oprávněného, a nikoliv dlužníkovi této povinnými započítávané pohledávky. Nadto zde vzhledem k právnímu nástupnictví na straně jejího věřitele (oprávněného) nejsou splněny ani podmínky pro její uplatnění ve smyslu ustanovení § 1884 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku vzhledem k tomu, že povinný [jméno povinného A] nesdělil existenci této své pohledávky oprávněnému bez zbytečného odkladu poté, co byl dne [datum] vyrozuměn o postoupení nyní exekučně vymáhané pohledávky původního oprávněného ve prospěch současného oprávněného. Nakonec pak oprávněný považoval započtení provedené ve vyjádření povinných ze dne [datum] za zcela neurčité, když z něj není patrné, v jaké výši je údajná

pohledávka započítávána proti pohledávce oprávněného, v jakém rozsahu jistiny a v jakém příslušenství.

8. Jelikož soudní exekutor návrhům povinných na zastavení a odklad exekuce nevyhověl a původní ani současný oprávněný s nimi nevyslovili souhlas, předložil exekutor postupem podle ustanovení § 55 odst. 2 exekučního řádu předmětné návrhy k rozhodnutí soudu. Ten následně svým usnesením ze dne [datum] č.j. [spisová značka] návrh 2/ povinné na odklad exekuce zamítl pro nadbytečnost, neboť již podáním samotného návrhu na zastavení exekuce ve 30denní lhůtě podle ustanovení § 46 odst. 6 exekučního řádu je takovému návrhu přiznán odkladný účinek provedení exekuce. Návrhu 1/ povinného na odklad exekuce již však soud vyhověl svým usnesením ze dne [datum] č.j. [spisová značka], neboť shledal, že je zde dán zákonný předpoklad pro odložení exekuce vzhledem k možné a přechodné nejistotě, zda exekuce bude možno provést, resp. zda nebude nutné ji zastavit. Opodstatněnost důvodů pro zastavení exekuce, jak byly povinnými uplatněny, však bude posuzována až v řízení o jejich návrzích na zastavení exekuce. Obě uvedená usnesení pak nabyla právní moci shodně dne [datum], a to v případě 1/ povinného ve znění usnesení Krajského soudu v Praze ze dne [datum] pod č.j. [spisová značka] s tím, že odvolací soud potvrdil vyhovující výrok usnesení zdejšího soudu o odkladu provedení exekuce tak, že provedení exekuce na majetek 1/ povinného [...] se odkládá do právní moci rozhodnutí o návrhu 1/ povinného na zastavení exekuce.

9. Usnesením ze dne [datum] č.j. [spisová značka] pak soudní exekutor rozhodl o procesním nástupnictví na straně dosavadního oprávněného tak, že na jeho místo vstupuje do řízení nový oprávněný [jméno oprávněné], a to na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne [datum]. Toto usnesení nabylo právní moci dne [datum].

10. K posouzení důvodnosti návrhů povinných a s ohledem na skutečnosti jimi tvrzené soud ve věci nařídil jednání, při němž provedl následující důkazy. Na jejich podkladě pak zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti.

11. Exekučním titulem je v dané věci pravomocný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne [datum] č.j. [spisová značka] ve znění pravomocného rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne [datum] č.j. [spisová značka]. Z uvedených rozhodnutí tak soud zjistil, že prvostupňový soud nejprve ponechal v platnosti směnečný platební rozkaz vydaný Městským soudem v Praze dne [datum] pod č.j. [spisová značka] [jímž byla povinným uložena povinnost zaplatit původnímu oprávněnému společně a nerozdílně směnečný peníz [částka] spolu se 6 % úrokem ode dne [datum] do zaplacení] ve vztahu mezi žalobcem [jméno FO] (tj. původní oprávněný) a povinnými jako žalovanými v rozsahu [částka] spolu se 6 % úrokem ode dne [datum] do zaplacení (výrok I.), výrokem II. pak uvedený směnečný platební rozkaz ve vztahu mezi týmiž účastníky v rozsahu částky [částka] spolu se 6 % úrokem ode dne [datum] a ve výroku o náhradě nákladů řízení zrušil. Současně pak rozhodl též o nákladech tohoto řízení. K odvolání žalobce (původního oprávněného) pak Vrchní soud v Praze jako soud odvolací napadené rozhodnutí Městského soudu v Praze změnil ve výroku II. tak, že směnečný platební rozkaz ponechal v platnosti i v rozsahu směnečného peníze [částka] s 6 % úrokem z této částky ode dne [datum] do zaplacení a současně (výrokem III.) povinným uložil povinnost nahradit žalobci společně a nerozdílně náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši [částka]. Rozsudek odvolacího soudu nabyl právní moci dne [datum], rozsudek prvoinstančního soudu pak ve výroku I. ve vztahu k 1/ povinnému dne [datum] a k 2/ povinné dne [datum], ve výroku II. ve znění shora uvedeného rozsudku odvolacího soudu dne [datum]. Předmětem nalézacího řízení tedy bylo zaplacení směnečného penízu [částka] s příslušenstvím, a to na základě směnky vlastní, vystavené 1/ povinným dne [datum] na řad původního oprávněného s doložkou „bez protestu“, splatné dne [datum] s tím, že směnku jako směnečná rukojmí podepsala též 2/ povinná. V průběhu tohoto nalézacího řízení se pak soudy zabývaly mimo jiné též námitkou zaplacení směnečného penízu, přičemž odvolací soud (po provedení opakovaného výslechu 1/ povinného) dospěl v odstavcích 32 a 33. svého rozhodnutí k závěru, že námitkové tvrzení povinných o částečném zaplacení směnky nebylo prokázáno vzhledem ke zjištění, že 1/ povinný měl vůči původnímu oprávněnému i jiné splatné

závazky a že na dokladech o vkladech jednotlivých peněžitých částek provedených 1/ povinným na účet původního oprávněného ani na výpisu z účtu 2/ povinné o převodu peněžitého obnosu na účet původního oprávněného není uveden účel platby.

12. Vedením exekuce k vymáhání pohledávky přiznané výše uvedenými rozsudky soudů pak byl dne [datum] pod č.j. [spisová značka] pověřen soudní exekutor [tituly před jménem] [jméno FO], Exekutorský úřad [adresa].

13. Povinní k důkazu předložili pouze rozhodnutí soudů a svá procesní podání, na něž odkazovali ve svých návrzích, a to své dovolání, jež podali proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne [datum] č.j. [spisová značka], výzvu 2/ povinné k zaplacení dluhu ze dne [datum] včetně kopie poštovní dodejky, oznámení 2/ povinné o započtení vzájemných pohledávek ze dne [datum] s kopií poštovní dodejky, odvolání 2/ povinné proti rozsudku Okresního soudu [adresa]-západ ze dne [datum] č.j. [spisová značka] s datem [datum] a ústavní stížnost ze dne [datum]. Strana oprávněná pak k důkazu doložila rozsudek Okresního soudu [adresa]-západ ze dne [datum] č.j. [spisová značka], usnesení Krajského soudu v Praze dne [datum] č.j. [spisová značka], jakož i oznámení o postoupení pohledávky ze dne [datum] včetně kopie poštovní dodejky a detailních informací doručujícího orgánu k zásilce a usnesení Ústavního soudu ze dne [datum] (s obtížně čitelnou sp. zn. I. ÚS 1717/22).

14. Z listin předložených povinnými pak soud zjistil, že 2/ povinná napadla rozsudek Vrchního soudu ze dne [datum] č.j. [spisová značka] dovoláním ze dne [datum], v němž jako stěžejní hodnotila otázku prokázání námitky částečného zaplacení směnky, již povinní uplatnili proti směnečnému platebnímu rozkazu. Dle informací o průběhu řízení před Nejvyšším soudem, vedeného pod sp. zn. [spisová značka] ve věci tohoto dovolání, již bylo dovolací řízení skončeno, v době projednání návrhů povinných na zastavení exekuce však nebyl ještě znám jeho výsledek [pozn. - podle náhledu na internetové stránky infosoud.justice.cz v době vydání tohoto rozhodnutí pak byla věc vyřízena dne [datum] odmítnutím dovolání]. Z výzvy ze dne [datum] bylo dále zjištěno, že 2/ povinná vyzvala původního oprávněného [jméno FO] k zaplacení dlužné částky [částka], již mu dne [datum] poskytla bezhotovostním převodem ze svého účtu na jeho účet za účelem financování úplaty za postoupení pohledávky [právnícká osoba], za 1/ povinným z titulu úvěru tak, aby původní oprávněný předmětnou pohledávku za 1/ povinný nabyl a následně ji postoupil 2/ povinné. Protože však [jméno FO] v rozporu s touto ústní dohodou postoupil předmětnou pohledávku třetí osobě, 2/ povinná tímto od dohody s ním odstoupila a vyzvala jej k vrácení takto poskytnutých prostředků. Podle kopie poštovní dodejky byla předmětná výzva [jméno FO] doručena dne [datum]. Z následujícího přípisu 2/ povinné s datem [datum] soud zjistil, že 2/ povinná tímto započta část své pohledávky ve výši [částka] z celkových [částka], k jejichž úhradě původního oprávněného vyzvala předchozím dopisem a které se na základě uvedené výzvy staly splatnými dne [datum], oproti směnečné pohledávce původního oprávněného ve výši [částka], sestávající ze směnečné sumy [částka] a ze 6 % ročního úroku ze směnečné sumy vyčísleného za dobu ode dne [datum] do dne sepsání přípisu na částku [částka]. Uvedeným zápočtem tak mělo dojít k zániku pohledávky původního oprávněného za 2/ povinnou s tím, že jistina její pohledávky tak nadále činí [částka]. Tento jednostranný zápočet původní oprávněný převzal dne [datum] (doloženo kopií poštovní dodejky).

15. Oprávněný pak předložil k důkazu oznámení svého právního předchůdce [jméno FO] ze dne [datum], jímž jmenovaný vyrozuměl 1/ povinného o postoupení své exekované pohledávky na zaplacení směnečného peníze spolu s příslušenstvím a náklady nalézacího řízení ve prospěch nynějšího oprávněného, a to na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne [datum]. Zásilka s touto písemností byla dle přiložené kopie poštovní dodejky a detailní informace k zásilce vložena do domovní schránky 1/ povinného, tedy adresátovi dodána dne [datum]

16. Soud si dále pro potřeby tohoto řízení připojil spis Okresního soudu [adresa]-západ ve věci sp. zn. [spisová značka] (jehož součástí jsou listiny předložené účastníky k důkazu) ve věci žaloby 2/ povinné proti původnímu oprávněnému [jméno FO] o zaplacení částky [částka] s příslušenstvím, přičemž ze žaloby 2/ povinné, podané dne [datum], zjistil, že 2/ povinná se

domáhala po původním oprávněném [jméno FO] zaplacení shora uvedené částky s tvrzením, že mu dne [datum] poskytla převodem ze svého účtu částku [částka] za účelem financování úplaty za postoupení pohledávky [právnícká osoba], za 1/ povinným z titulu smlouvy o úvěru, dále že dne [datum] uzavřel [jméno FO] s [právnícká osoba], smlouvu o postoupení pohledávky za úplatu odpovídající tomuto plnění ze strany 2/ povinné a že se 2/ povinná s [jméno FO] ústně dohodla na tom, že jí jmenovaný takto odkoupenou pohledávku následně postoupí, což však neučinil a pohledávku převedl ve prospěch třetího subjektu. Povinná proto od ústní dohody odstoupila a vyzvala [jméno FO] k vrácení dlužné částky. Protože jí částka vrácena nebyla, měla 2/ povinná za to, že se na její úkor původní oprávněný bezdůvodně obohatil, a započítala proti tomuto svému nároku (nyní exekučně vymáhanou) směnečnou pohledávku [jméno FO] ve výši [částka]. Žalobou se proto domáhala zaplacení částky, jež zbývala po provedeném započtení vůči původnímu oprávněnému. Při jednání před soudem konaném dne [datum] pak 2/ povinná uvedla, že jí 1/ povinný na základě ústně uzavřené darovací smlouvy daroval částku cca [částka]; původní oprávněný pak namítl nezpůsobilost nejisté a neurčité pohledávky 2/ povinné k započtení a že v 2/ povinná existenci své pohledávky za původním oprávněným nezmínila v námitkách proti směnečnému platebnímu rozkazu. Dále byl jako svědek vyslechnut soudem 1/ povinný, z jehož výpovědi však nelze zjistit nic o tom, že by disponoval vůči původnímu oprávněnému nějakou pohledávkou ve výši [částka], když naopak potvrdil, že si od [jméno FO] půjčoval peníze na udržení rozpracovaných developerských projektů, které se však nepodařilo zdárně dokončit, že 2/ povinné daroval obnos činící okolo 20 milionů Kč získaný prodejem vily na [adresa] a že se s ní 1/ povinný dohodl na tom, že postoupení pohledávky [právnícká osoba], ve prospěch [jméno FO] bude financováno z prostředků 2/ povinné. Rovněž pak vypověděl, že platbou v říjnu 2015 z účtu 2/ povinné nebyly placeny dluhy vůči původnímu oprávněnému. Další obsah svědecké výpovědi 1/ povinného v uvedeném řízení byl zhodnocen v níže uvedeném rozsudku (zjištěno z protokolu o jednání ze dne [datum]). Soud pak rozhodl o předmětné žalobě rozsudkem ze dne [datum] pod č.j. [spisová značka], jímž žalobu 2/ povinné zamítl, když mj. k důkazu provedl protokol o jednání ze dne [datum] ve věci vedené před Městským soudem v Praze pod sp. zn. [spisová značka], v němž 2/ povinná vypověděla, že mezi ní a [jméno FO] nebyl žádný jiný závazek, než zde projednávaná směnka, dále že jmenovaného v podstatě nezná a komunikovala s ním vždy výhradně prostřednictvím 1/ povinného, s nímž již dlouhou dobu žije, dále že nyní nepracuje a více než 10 let je v invalidním důchodu a naspořila určité částky z prostředků od svých rodičů a z prodeje bytu. Soud tak vycházel ze zjištěného skutkového stavu, dle něhož jsou oba povinní životními partnery, přičemž 1/ povinný si od původního oprávněného opakovaně půjčoval peněz, z nichž uhradil pouze část. V roce 2014 1/ povinný prodal vilu na [adresa] za částku [částka], z nichž část ve výši [částka] postupně poukazoval na účet 2/ povinné, který využíval pro své finanční záležitosti, a to i ve vztahu s [jméno FO]. Z předmětného účtu pak skutečně byla dne [datum] poukázána na účet původního oprávněného platba ve výši [částka], odpovídající výši a ceně pohledávky za 1/ povinným, postoupené [právnícká osoba], [jméno FO], jenž ji následně dále postoupil třetímu subjektu. Okresní soud [adresa]-západ pak uzavřel, že předmětné peněžní prostředky patřily 1/ povinnému, přestože se nacházely na účtu 2/ povinné, již tak nesvědčí aktivní věcná legitimace, když 1/ povinný tento její účet užíval pro své záležitosti, mohl s ním disponovat a nacházely se na něm jeho peníze. Povinná 2/ jako invalidní důchodkyně by neměla dostatek prostředků, které by mohla poukázat [jméno FO] na odkoupení pohledávky, přičemž výpověď 1/ povinného o tom, že 2/ povinné v podstatě daroval veškerý svůj majetek a obratem si od ní půjčoval vysoké částky a peníze též průběžně čerpal hotovostními výběry, soud hodnotil jako nevěrohodnou a darování prostředků z prodeje vily jako účelové tvrzení, a to i z pohledu toho, že 2/ povinná tuto skutečnost tvrdila až v pozdější fázi řízení a – stejně jako 1/ povinný – nebyla schopna uvést přesnou částku, jež jí měla být darována. Existenci údajné pohledávky za oprávněným [jméno FO] pak neuplatnila ani ve směnečném řízení. Ostatními námitkami zejména ohledně vztahu a závazků mezi [jméno FO] a 1/ povinným se pak již soud dále jako bezpředmětnými nezabýval. Povinná 2/ pak předmětný

rozsudek napadla odvoláním ze dne [datum], odvolací řízení však bylo zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku, a to nejprve usnesením Okresního soudu [adresa]-západ ze dne [datum] č.j. [spisová značka] a následně (poté, co tento soud I. stupně svým usnesením ze dne [datum] č.j. [spisová značka] rozhodl o změně uvedeného předchozího rozhodnutí tak, že se odvolací řízení nezastavuje) též usnesením Krajského soudu v Praze ze dne [datum] č.j. [spisová značka] [pozn. – dle náhledu na internetové stránky infosoud.justice.cz v době vydání tohoto rozhodnutí bylo řízení pravomocně skončeno dne [datum]]. Ústavní stížnost ze dne [datum], již 2/ povinná podala proti usnesení odvolacího soudu o zastavení řízení, pak byla usnesením Ústavního soudu ze dne [datum] sp. zn. I. ÚS 1717/22 (spisová značka obtížně čitelná) odmítnuta jako zjevně neopodstatněná.

17. Na základě takto provedeného dokazování pak soud dospěl ke skutkovému stavu věci, dle něhož byla povinným uložena původně směnečným platebním rozkazem vydaným Městským soudem v Praze dne [datum] pod č.j. [spisová značka] povinnost zaplatit původnímu oprávněnému [jméno FO] společně a nerozdílně směnečný peníz [částka] spolu se 6 % úrokem ode dne [datum] do zaplacení, přičemž v rámci řízení o námitkách povinných proti tomuto směnečnému platebnímu rozkazu byl následně vydán rozsudek Městského soudu v Praze ze dne [datum] č.j. [spisová značka], jímž byl jednak tento směnečný platební rozkaz ve vztahu mezi původním oprávněným a povinnými v rozsahu [částka] spolu se 6 % úrokem ode dne [datum] do zaplacení ponechán v platnosti a v rozsahu částky [částka] spolu se 6 % úrokem ode dne [datum] a ve výroku o náhradě nákladů řízení byl zrušen. Vrchní soud v Praze pak následně svým rozsudkem ze dne [datum] č.j. [spisová značka] předcházející rozsudek Městského soudu v Praze změnil v odvoláním napadeném výroku o částečném zrušení směnečného platebního rozkazu tak, že směnečný platební rozkaz ponechal v platnosti i v rozsahu směnečného peníže [částka] s 6 % úrokem z této částky ode dne [datum] do zaplacení a současně povinným uložil povinnost nahradit žalobci společně a nerozdílně náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši [částka]. Námitkové tvrzení povinných, uplatněné v rámci řízení o námitkách, jímž se zabývaly soudy obou stupňů v rámci dokazování, pak byla odvolacím soudem shledána neprokázanou. Dovolání povinných proti shora uvedenému rozsudku Vrchního soudu v Praze pak bylo odmítnuto. Na základě těchto skutečností pak původní oprávněný přistoupil k exekučnímu vymáhání této své pohledávky podáním exekučního návrhu dne [datum] soudnímu exekutorovi, který byl pověřen k vedení exekuce v této věci dne [datum]. Souběžně se směnečným řízením pak 2/ povinná vyzvala dne [datum] původního oprávněného [jméno FO] k zaplacení částky [částka] s odůvodněním, že mu tento obnos dne [datum] bezhotovostně převedla na jeho účet za účelem financování úplaty za postoupení pohledávky [právní osoba], za 1/ povinným z titulu úvěru s tím, že původní oprávněný měl tuto pohledávku jako postupník dále postoupit ve prospěch 2/ povinné, avšak neučinil tak. Dalším dopisem ze dne [datum] pak 2/ povinná jednostranně započítala část této své pohledávky ve výši [částka] oproti směnečné pohledávce původního oprávněného v téže výši, sestávající ze směnečné sumy [částka] a ze 6 % ročního úroku ze směnečné sumy vyčísleného za dobu ode dne [datum] do dne sepsání přípisu na částku [částka], čímž měly tyto pohledávky v rozsahu provedeného zápočtu zaniknout. Následně se pak žalobou podanou u Okresního soudu [adresa]-západ dne [datum] domáhala proti původnímu oprávněnému zaplacení části své tvrzené pohledávky ve výši [částka] s příslušenstvím, jež zbývala po provedeném jednostranném zápočtu. Okresní soud [adresa]-západ však tuto žalobu 2/ povinné zamítl svým rozsudkem ze dne [datum] pod č.j. [spisová značka] s odůvodněním, že 2/ povinné nesvědčí aktivní věcná legitimace, neboť předmětné peněžní prostředky patřily 1/ povinnému, přestože se nacházely na účtu 2/ povinné. Doplnil, že povinná existenci této své pohledávky za původním oprávněným nezmínila v průběhu námitkového řízení před Městským soudem v [adresa]/ a že tvrzení o zdroji či původu nabytí těchto prostředků, jež měla poskytnout původnímu oprávněnému, ať již na straně její, tak i na straně 1/ povinného se pohybovala v rovině nevěrohodnosti a účelovosti. Řízení o odvolání 2/ povinné proti tomuto rozsudku Okresního soudu [adresa]-západ pak bylo pravomocně zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku (s datem právní moci [datum]) a ústavní stížnost 2/

povinné byla odmítnuta. Dopisem ze dne [datum], tedy již v průběhu předmětného exekučního řízení, byl 1/ povinný vyrozuměn původním oprávněným [jméno FO] o postoupení exekučně vymáhané pohledávky ve prospěch současného oprávněného s tím, že teprve až svým doplňujícím podáním ze dne [datum] povinní vznesli námitku započtení pohledávky ve výši [částka] oproti pohledávkám vymáhaným v předmětné exekuci s tvrzením, že pokud by exekuční soud dospěl k závěru, že 2/ povinná není věřitelem z uvedené (aktivně) započítávané pohledávky za oprávněným, platilo by, že jím je 1/ povinný.

18. Podle ustanovení § 52 odst. 1 exekučního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

19. V souladu s ustanovením § 254 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), se na výkon rozhodnutí užíje ustanovení předcházejících částí, není-li v této části uvedeno jinak. Rozhoduje se však vždy usnesením.

20. Dle ustanovení § 268 odst. 1 o.s.ř. bude výkon rozhodnutí zastaven, jestliže a) byl nařízen, ačkoli se rozhodnutí dosud nestalo vykonatelným; b) rozhodnutí, které je podkladem výkonu, bylo po nařízení výkonu zrušeno nebo se stalo neúčinným; c) zastavení výkonu rozhodnutí navrhl ten, kdo navrhl jeho nařízení; d) výkon rozhodnutí postihuje věci, které jsou z něho podle § 321 a 322 vyloučeny nebo majetek, ze kterého nelze vymáhanou pohledávku uspokojit; e) průběh výkonu rozhodnutí ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů; f) bylo pravomocně rozhodnuto, že výkon rozhodnutí postihuje majetek, k němuž má někdo právo nepřipouštějící výkon rozhodnutí (§ 267); g) po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude výkon rozhodnutí zastaven i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku; h) výkon rozhodnutí je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.

21. Podle ustanovení § 1982 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „občanský zákoník“), dluží-li si strany vzájemně plnění stejného druhu, může každá z nich prohlásit vůči druhé straně, že svoji pohledávku započítává proti pohledávce druhé strany. K započtení lze přistoupit, jakmile straně vznikne právo požadovat uspokojení vlastní pohledávky a plnit vlastní dluh. Započtením se obě pohledávky ruší v rozsahu, v jakém se vzájemně kryjí; nekryjí-li se zcela, započte se pohledávka obdobně jako při splnění. Tyto účinky nastávají k okamžiku, kdy se obě pohledávky staly způsobilými k započtení.

22. Dle ustanovení § 1987 a § 1989 odst. 1 občanského zákoníku jsou k započtení způsobilé pohledávky, které lze uplatnit před soudem. Pohledávka nejistá nebo neurčitá k započtení způsobilá není. Promlčení pohledávky započtení nebrání, nastalo-li po době, kdy se pohledávky staly způsobilými k započtení.

23. Nakonec podle ustanovení § 1884 odst. 1 občanského zákoníku platí, že dlužníku zůstávají i po postoupení zachovány námitky proti pohledávce, které měl v době postoupení. Své vzájemné pohledávky vůči postupiteli může dlužník namítat i vůči postupníkovi, i když v době postoupené ještě nebyly splatné; musí však své pohledávky postupníkovi oznámit bez zbytečného odkladu poté, co se o postoupení dozvěděl.

24. V daném případě soud posoudil návrhy povinných na zastavení exekuce jako zcela nedůvodné. Povinní shodně namítali zánik vymáhané pohledávky (částečným) zaplacením a vedle toho též započtením, dokládajíce tato svá tvrzení výhradně rozhodnutími vydanými soudy v řízení předcházejícím exekučnímu řízení, jakož i svými procesními podáními a konečně též korespondencí 2/ povinné s původním oprávněným.

25. K první námitce (částečného) zaplacené vymáhané pohledávky ze směnky co do částky [částka] povinní (resp. 2/ povinná) v řízení tvrdili, že k úhradě tohoto obnosu došlo platbami provedenými 1/ povinným v rozmezí ode dne [datum] až do data [datum], kdy měl takto zaplatit celkem [částka], a dále úhradou částky [částka] 2/ povinnou dne [datum], v důsledku čehož se měla dlužná částka směnečného penízu ponížít na výsledných [částka], a to ještě před zahájením exekučního řízení. Tato svá tvrzení pak povinní opírali výhradně o průběh a výsledek nalézacího

řízení, jež této exekuci předcházelo, s tím, že se neztotožnili se skutkovými závěry, jak byly zjištěny odvolacím soudem v jeho rozhodnutí, jímž byl námitkami povinných napadený směnečný platební rozkaz ponechán v platnosti i v tom rozsahu, v jakém jej původně zrušil nalézací soud prvního stupně. Obrana povinných tedy spočívala pouze a výhradně v tom, že rozsudek odvolacího soudu (exekuční titul) napadli dovoláním, v němž žádali přezkoumat správnost závěrů odvolacího soudu o jejich námitce zaplacení směnky. Soud však – shodně s oprávněným – uzavírá, že takto uplatněná námitka v řízení exekučním neobstojí. Vedle skutečnosti, že dovolání povinných bylo nakonec odmítnuto, tedy Nejvyšší soud se jím z hlediska dovolacích důvodů nezabýval, platí zásada nepřipustnosti věcného přezkumu exekučního titulu; exekuční soud tak není povolán k tomu, aby se znovu zabýval námitkami, které již byly povinných uplatněny a soudem vyřešeny v nalézacím řízení. Je vázán pravomocnými a vykonatelnými rozhodnutími soudů, jež jsou podkladem pro vedenou exekuci, a to i po stránce skutkové. K takto uplatněné námitce, již se zabýval soud již v nalézací fázi řízení (a to i soud odvolací), tedy soud exekuční přihlídnout nemůže. Soud se proto dále nezabýval tvrzeními povinných o částečném plnění na směnku a nevyžýval ani nepoučoval povinné o jejich procesních povinnostech tvrdit rozhodné skutečnosti a označit a navrhnout k nim důkazy, když tak povinní nečinili ani ve svých návrzích na zastavení exekuce (jako důkaz označila 2/ povinná pouze své dovolání podané proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze směnečného námitkového řízení).

26. Pokud se jedná o námitku započtení, tu povinní uplatnili jako důvod pro zastavení exekuce, opírajíce se o výsledek sporného řízení vedeného u Okresního soudu [adresa]-západ ve věci žaloby 2/ povinné podané proti původnímu oprávněnému o zaplacení částky [částka] s příslušenstvím, jakož i o písemný jednostranný zápočet provedený 2/ žalovanou vůči původnímu oprávněnému dopisem jejího zástupce ze dne [datum] v návaznosti na výzvu k úhradě ze dne [datum]. Povinná 2/ tak tvrdila, že uvedenou výzvou vyzvala původního oprávněného k úhradě částky [částka], již mu poskytla dne [datum] bezhotovostním převodem na jeho účet. Důvodem tohoto plnění měla být existence ústní dohody, uzavřené mezi původním oprávněným a 2/ povinnou, jejímž předmětem měl být závazek původního oprávněného postoupit na 2/ povinnou pohledávku [právní osoba], za 1/ povinným z titulu úvěru, kterou původní oprávněný nabyl od tohoto věřitele, přičemž prostředky poskytnuté 2/ povinnou měl použít na úhradu úplaty za toto postoupení. Jelikož však předmětnou pohledávku za 1/ povinným následně jako nový postoupitel postoupil v rozporu s ujednáním s 2/ povinnou jiné osobě než 2/ povinné, požadovala 2/ povinná dne [datum] po původním oprávněném vrácení celé částky za současného odstoupení od uvedené ústní dohody. Následně dne [datum] tuto svou pohledávku započtetla vůči směnečné pohledávce původního oprávněného [jméno FO], v níž vystupovala jako směnečný rukojmí (1/ povinný pak jako výstavce směnky vlastní; oba tudíž solidárně zavázání k placení této směnky) do výše směnečného penízu [částka] a směnečného 6 % ročního úroku z této částky za dobu ode dne [datum] do dne sepsání jednostranného zápočtu ([datum]), tedy do částky [částka], celkem tedy [částka] s tím, že dluh původního oprávněného vůči 2/ povinné se tak ponížil z původních [částka] na [částka]. Dne [datum] se pak 2/ povinná obrátila se svým nárokem na zaplacení této zbývající částky z titulu bezdůvodného obohacení na Okresní soud [adresa]-západ, jenž toto řízení vedl pod sp. zn. [spisová značka]. Souběžně s tímto sporem pak bylo u Městského soudu v Praze vedeno směnečné rozkazní řízení, v němž původní oprávněný uplatnil vůči oběma povinným vystavenou směnku vlastní ze dne [datum], znějící na směnečnou sumu [částka], spolu s postížitými právy. Městský soud v Praze nejprve vydal dne [datum] (pod č.j. [spisová značka]) směnečný platební rozkaz, který povinní napadli námitkami. O těch pak bylo rozhodnuto jednak rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne [datum] pod č.j. [spisová značka], jednak rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne [datum] č.j. [spisová značka], když dne [datum] rozhodl o shora uvedené pohledávce Okresní soud [adresa]-západ zamítavým rozsudkem pod č.j. [spisová značka]. Z rozsudků Městského soudu v Praze a Vrchního soudu v Praze je pak zřejmé, jakými námitkami povinných proti směnce se tyto soudy zabývaly, přičemž

lze konstatovat, že existence pohledávky 2/ povinné vůči věřiteli ze směnky (původnímu oprávněnému), stejně jako informace o řízení o této pohledávce zahájeném u Okresního soudu [adresa]-západ povinnými namítána či sdělena nebyla, a to ani ve fázi odvolacího řízení, přičemž 2/ povinná po celou dobu, po kterou byla obě řízení vedena, setrvala na své skutkové verzi, dle níž obnos [částka] poskytla původnímu oprávněnému sama ze svých prostředků. Povinný 1/ se o existenci jakékoliv své případné pohledávky v této výši vůči původnímu oprávněnému nikdy nezmínil, naopak připustil, že měl vůči němu více splatných pohledávek. Pakliže by disponoval nějakou vlastní pohledávkou, nadto v takové výši, bylo by jen logické, pokud by ji započel vůči směnečné pohledávce původního oprávněného již v průběhu nalézacího řízení, zejména poté, co s tímto svým tvrzeným nárokem neuspěla před Okresním soudem [adresa]-západ 2/ povinná. Pokud tedy povinní stavěli svou obranu proti vedené exekuci na konstrukci, že nebyla-li se svým nárokem úspěšná 2/ povinná vzhledem ke zjištění soudu, že se nemohlo jednat o její prostředky, jež byly poukázány původnímu oprávněnému, pak se musí jednat o peníze 1/ povinného (což nakonec uzavřel i Okresní soud [adresa]-západ), jedná se o obranu velice chatrnou a zcela nedostatečnou. Soud tak zcela postrádal jakákoliv tvrzení o právním důvodu plnění takto poskytnutého 1/ povinným (jestliže ten v uvedené době skutečně dlužil oprávněnému z více závazků, nebylo možné vyloučit, že se jednalo o plnění na některý z nich), jakož i náležité důkazní návrhy. Na výzvu soudu (s ohledem na počáteční fázi projednávání návrhů povinných ještě bez poučení podle § 118 o.s.ř.) však již povinní nereagovali, zjevně pod tíží argumentace oprávněného, jemuž dal soud v řízení zcela za pravdu.

27. Zánik závazku jednostranným započtením je jedním z důvodů, pro který lze exekuci zastavit. Je-li kompenzační projev směřující k započtení pohledávky (zde podání povinných datované [datum]) učiněn v době po vydání exekučního titulu (zde tedy po datu [datum]) a vzájemné pohledávky povinného a oprávněného se s ohledem na jejich splatnost zpětně střetnou ještě v době před vydáním exekučního titulu, lze exekuci zastavit podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. Střetnou-li se až v době po vydání exekučního titulu, pak k zastavení exekuce může dojít z důvodu dle § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. (k problematice zastavení exekuce pro jednostranné započtení viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne [datum], sp. zn. [spisová značka], nebo ze dne [datum], sp. zn. [spisová značka]). K tomu, aby mohlo dojít k zániku vymáhané pohledávky jednostranným započtením, je nezbytná existence vzájemných pohledávek účastníků, které jsou stejného druhu a vzájemně započitatelné. Vedle splatné pohledávky oprávněného ve výši [částka] s příslušenstvím přiznané exekučními tituly – rozsudky Městského soudu v Praze ze dne [datum] pod č.j. [spisová značka] a Vrchního soudu v Praze ze dne [datum] č.j. [spisová značka] – by zde tedy musela existovat též splatná a započitatelná pohledávka 1/ povinného, kterou 1/ povinný dle svého tvrzení jednostranně platně a účinně započel vůči pohledávce exekučně vymáhané. Tak tomu však v daném případě není. V první řadě není zřejmé, zda pohledávka 1/ povinného vůbec existuje, tedy že zde existuje nějaký právní důvod jejího vzniku, a dále že se vůbec jedná o pohledávku splatnou – k tomu soud postrádal jakákoliv tvrzení, když mohl vycházet pouze z obsahu rozsudku Okresního soudu [adresa]-západ ohledně data úhrady a výše částky poukázané na účet původního oprávněného ([datum]), když jiné okolnosti a důvody zaplacení toho obnosu, než které tvrdila 2/ povinná, zjišťovány v uvedeném sporu nebyly. Není tedy zřejmé, zda, na základě jaké skutečnosti a kdy mohl 1/ povinný požadovat po původním oprávněném vrácení předmětné peněžité částky, tedy zda se vůbec jedná ve smyslu ustanovení § 1987 občanského zákoníku o pohledávku 1/ povinného, kterou lze uplatnit před soudem a zda nejde o pohledávku promlčenou (v souladu s námitkou, již oprávněný uplatnil ve svém podání ze dne [datum]), když nakonec i zástupce povinných při jednání před soudem připustil, že 1/ povinný tento svůj tvrzený nárok neuplatnil podáním žaloby v občanskoprávním řízení vzhledem k možnému promlčení.

28. V neposlední řadě oprávněný poukazoval na ustanovení § 1884 odst. 1 občanského zákoníku, jak je citováno shora, a to v souvislosti s uplatněním námitky započtení poté, co byla předmětná exekuoaná pohledávka postoupena. O postoupení pohledávky byl 1/ povinný vyrozuměn dne

[datum] (datum doručení oznámení ze dne [datum] do dispoziční sféry 1/ povinného), kompenzační námitku však povinný vznesl nikoliv bez zbytečného odkladu poté, co se o změně osoby věřitele takto dozvěděl, ale až jako součást procesního podání povinných ze dne [datum] v reakci na vyjádření oprávněného k návrhům povinných na zastavení exekuce. Vzniklé téměř dvouměsíční prodlení mezi vyrozuměním o postoupení pohledávky a uplatněním námitky započtení tak nesplňuje předpoklad stanovený v citovaném § 1884 odst. 1 občanského zákoníku. K časovému určení „bez zbytečného odkladu“ se vyjadřoval Nejvyšší soud ve svém rozsudku ze dne [datum] ve věci sp. zn. [spisová značka], v němž odkázal na jiný svůj rozsudek pod sp. zn. [spisová značka], jakož i na dříve vydaná rozhodnutí svá, Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu, v němž formuloval a odůvodnil závěr, podle něhož z časového určení „bez zbytečného odkladu“ je třeba dovodit, že jde o velmi krátkou lhůtu, již je míněno bezodkladné, neprodlené, bezprostřední či okamžité jednání směřující ke splnění povinnosti či k učinění právního úkonu či jiného projevu vůle, přičemž doba trvání lhůty bude záviset na okolnostech konkrétního případu. V každém konkrétním případě je třeba vždy zkoumat, zda dlužník bezodkladně využil všechny možnosti pro splnění této povinnosti, případně jaké skutečnosti mu v tom bránily. Zásadně jde o lhůtu v řádu dnů, maximálně týdnů, v co nejkratším časovém úseku, přičemž v praxi je nutno tento pojem vykládat podle konkrétních okolností případu v závislosti na účelu, který chce zákonodárce konkrétním ustanovením za pomoci takto určené lhůty dosáhnout. Důsledkem prodlení, které z této skutečnosti pro 1/ povinného vyplývají, je pak podle dostupných komentářů ([právnícká osoba] in Hulmák a kol., 2014, s. 748; Handlar in [adresa], Fiala, Handlar a kol., 2017, s. 273) i judikatury (rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. [spisová značka]) ztráta práva uplatnění příslušné kompenzační námitky. I v tomto směru tedy soud dal za pravdu oprávněnému.

29. Konečně je třeba – a to i s ohledem na závěry, k nimž soud dospěl ohledně tvrzené pohledávky 1/ povinného výše – uzavřít, že předmětná pohledávka není způsobilou k započtení i z důvodu své neurčitosti a nejistoty. Vedle absence konkrétního rozsahu, v jakém by započtením měla zaniknout pohledávka oprávněného v rozsahu co do příslušenství (za jakou dobu), již soud uvedl, že není vůbec zřejmé a nebylo tvrzeno ani prokazováno, z jakého právního důvodu měla uvedená pohledávka vzniknout právě 1/ povinnému. Oprávněný její existenci jednoznačně zpochybnil, odkazuje na průběh nalézacího řízení i řízení o žalobě 2/ povinné před Okresním soudem [adresa]-západ, zejména pak na účelové měnění skutkových tvrzení povinných v závislosti na daném procesním vývoji. Soud znovu zdůrazňuje a uzavírá, že skutečnost, že v uvedeném sporu nebyla prokázána existence pohledávky (a tudíž ani aktivní věcná legitimace) 2/ povinné vůči právnímu předchůdci oprávněného, rozhodně nemůže mít automaticky za následek ten závěr, že v tom případě jde o pohledávku 2/ povinného, neboť se mělo jednat o jeho prostředky na účtu 2/ povinné. V takovém případě – bez jakéhokoliv bližšího upřesnění – lze stěží uvažovat o započitatelném nároku, který je uplatnitelný před soudem. A jak již poznamenal oprávněný, námitka započtení uplatněná až jako obrana v exekučním řízení ob stojí pouze v případě, bude-li započítávána pohledávka (tj. tvrzená pohledávka 1/ povinného) zcela nepochybná, tedy nebude nutné provádět k jejímu zjištění žádné složitější dokazování (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne [datum] ve věci sp. zn. [spisová značka]). K tomu pak soud dodává, že nejistou nebo neurčitou ve smyslu § 1987 odst. 2 občanského zákoníku je zpravidla pohledávka, která je co do základu a (nebo) výše sporná (nejistá) a jejíž uplatnění vůči dlužníku formou námitky započtení vyvolá (namísto jednoznačného, tj. oběma dotčenými stranami akceptovaného zániku obou pohledávek v rozsahu, v jakém se kryjí) spor o existenci či výši pohledávky užitě k započtení. Jednostranně tedy nelze započíst pohledávky nejisté nebo neurčité, neboť započtení sleduje odstranění vzájemných pohledávek zúčastněných osob, nikoliv vyvolání nejasností a vzájemných sporů. Za nejistou nebo neurčitou nelze pohledávku považovat pouze proto, že ji dlužník neuznává (odmítá uhradit), nebo že je sporná (nejednoznačná) její právní kvalifikace; musí zde být objektivní nejistota, zda pohledávka vznikla a z jakého důvodu, popř. zda je splatná, kdo je jejím věřitelem či dlužníkem, jaká je její výše apod. S ohledem na smysl a

účel citovaného ustanovení § 1987 odst. 2 občanského zákoníku je pak zásadně nutné míru nejistoty ohledně aktivní (započítávané) pohledávky posuzovat relativně, ve vztahu k pohledávce pasivní. Za nejistou či neurčitou lze aktivní pohledávku považovat zpravidla toliko tehdy, je-li míra nejistoty ohledně ní vyšší, než je tomu v případě pasivní pohledávky, tedy jeví-li se pohledávka objektivně spornou, tj. má-li její tvrzený dlužník proti ní relevantní věcné argumenty a vyžaduje-li si její zjištění (prokázání) co do důvodu nebo výše rozsáhlejší či složitější dokazování (srov. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne [datum] sp. zn. [spisová značka]).

30. Vzhledem ke shora uvedeným právním závěrům tedy byla obrana povinných proti vedené exekuce v obou bodech vyvrácena, soud proto neshledal žádný z jejich návrhů na zastavení exekuce důvodným. Rozhodl proto o jejich zamítnutí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení shora.

31. Výrok o nákladech řízení o návrzích povinných na zastavení exekuce odpadá, neboť o těchto nákladech rozhoduje soudní exekutor v příkazu k úhradě nákladů exekuce.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Berouně.

Beroun 29. května 2023

Mgr. Markéta Lanzová
samosoudkyně